

РЕЗЮМЕ

НА ГОРСКОСТОПАНСКИЯ ПЛАН ОТ 2011 ГОДИНА

НА ТП ДЪРЖАВНО ЛОВНО СТОПАНСТВО МАЗАЛАТ

Име и местонахождение на държавното горско стопанство

ДЛС „Мазалат” носи името на връх Мазалат. В границите му попадат южните склонове на Троянско-Калоферският и Шипченският дял на Средна Стара планина, както и северните склонове на Сърнена Средна гора .

Общата площ на ДЛС Мазалат е 29884,4 от която 7114,1 хектара са иглолистни гори, широколистни високостъблени-8495,6ха, за превръщане-11580,5ха, нискостъблени-1127,7 ха, тополови-146,2 ха, голи площи-1420,3 ха. Територията на ТП „ДЛС-Мазалат” включва землищата на гр. Павел Баня с. Александрово, с. Асен, с. Виден, с. Габарево, с. Долно Сахране, с. Долно Сахране, с. Манолово с. Осетеново , с. Скобелево, с. Турия, с. Тъжа, с. Търничени, с. Голямо Дряново, с. Шейново, с. Ясеново , с. Диня, с. Землен, с. Ковач и с. Трънково.. Стопанството граничи: с ДГС Карлово”, ДЛС „Росица ”, ДГС „Габрово”, ДГС „Казанлък”, ДГС-Чирпан.

Преобладаващите надморски височини на територията на стопанството са от 750 до 800м. Най-малката надморска височина е до с. Трънково-150м н.в. , а най-високата - връх Исполин 1524 м.

Територията на ДЛС „Мазалат” е разделена на четири горскостопански участъка „Лешница” , „Турия”, „Габровница”, „Александрово.

2. Физико-географска характеристика

2.1 Релеф

Разположение-връху два различни планински масива. Старопланинският масив се издига като стена на север от розовата долина, където преобладават стръмни и много стръмни склонове. Средногорският масив се издига постепенно на юг от Розовата долина, като преобладават наклонени терени.

Релефът има определяща роля за формиране на това месторастене. Той влияе главно на измененията в степента на почвеното овлажняване , от което зависи най-много разпространението и продуктивността на растителните формации

Таблица 1. Разпределение на дървопроизводителната площ по средни надморски височини

надм вис	ха	%
101-150м	293,8	1
151-200м		
201-250м		
251-300		
301-350м	3,1	

351-400м	650,7	2,3
401-450м	1131,5	4
451-500м	1598,6	5,6
501-550м	1499	5,2
551-600м	2400,6	8,4
601-650	1394,6	4,9
651-700м	2486,9	8,7
701-750м	1815,4	6,4
751-800м	2707,3	9,5
801-850м	1835,3	6,4
851-900м	2208,2	7,7
901-950м	1202,4	4,2
951-1000м	1340,3	4,7
1001-1050м	638,8	2,2
1051-1100м	1288	4,5
1101-1150м	567,9	2
1151-1200м	1613,5	5,7
1201-1250м	940,2	3,3
1251-1300м	584,6	2
1301-1350м	191,4	0,7
1351-1400м	134,3	0,5
1401-1450м	43,7	0,1

Преобладаващите надморски височини на територията на стопанството са от 750 до 800 м. Средната надморска височина на стопанството е 800 м.

Таблица 2. Разпределение на дървопроизводителната площ по наклон на терена

степени на наклон	равно 0-4	полегато 5-10	наклонено 11-12	стръмно 21-30	мн.стръмно 21-30	общо
ха	1200	1174,1	9282,5	12658,4	4254,9	28570,1
%	4,2	4,1	32,5	44,3	14,9	100

Територията на стопанството е разположено главно на стръмни терени - 44,3% от дървопроизводителната площ, следват наклонените терени с 32,5 % и много стръмни терени с 14,9 %. По-голямата част от дървопроизводителната площ е разположена на сенчести изложения с 52,2% ,като преобладават чистите северни 17,8%. Това е предпоставка за формиране на богати и средно богати месторастения. Припечните изложения заемат 47,8%, от които най-голям дял заемат южните с 14,5%.

2.2 Хидроложки условия

Главните водни течения в района на стопанството са *р. Тунджа*. Тя е с постоянен воден дебит с минимум през летните месеци и максимум .

Други по-големи водни течения са реките Тъжа, Габровница, Лешница и Голяма Варовита. Всички старопланински реки се характеризират с буйни течения, стръмни склонове. Най-големите водосбори в Средна гора са реките Турийска и Саплама, склоновете им са наклонени до стръмни и покрити с гора.

2.3 Геоложки строеж и петнографски състав

Геоложкия строеж в района на стопанството е твърде разнообразен. Скалните образувания принадлежат на четири формации палеозой, палеоген, неоген и кватернер. Вулканичните скали имат палеогенен произход. Началото на образуването метаморфните и утаечните скални маси датират от орогенните и епирогенните движения през палеозоя и палеогена. При нагъването на епирогенните издигания са се образували навлеци. След денудацията навлаците са били отнесени и сега са останали сравнително тънки мраморни покривки, силно напукани, с ясно изразен карстов характер. Основните почвообразуващи скали, които се намират в района на стопанството са : гранит – заема 62,5% от дървопроизводителната площ, следват мрамори – 19,8% и риолити – 17,7%.

2.4 Климатични условия

Климатичните условия са решаващи за горско растителното райониране и за формирането на отделните типове месторастения.

Според климатичната класификация на Л. Събев и Ст. Станев територията на ДГС „Борино”, се намира в преходноконтиненталната климатична подобласт на Европейско-континенталната област – планински климатичен район. Съобразно надморската височина Най-ниската част на стопанството попада в климатичния район на Източните Задбалкански Полета. Южните склонове на Стара Планина под 1000 м.н.в и Средногорския масив са разположени в задбалканския нископланински район, а най-северната част в Старопланинския район.

Характерни за местния температурен режим са температурните инверсии, които се дължат на формите на релефа и средиземноморското влияние. Често по билата и склоновете е по-топло, отколкото в долините. През зимата това е причината за снеговалежи по високите била и склонове, а през пролетта и есента за мразовете в долините. За развитието на горско – дървесната растителност особено значение са началото и края на периодите с устойчиво задържане на температурата на въздуха над 5°C (начало и край на вегетацията) и над 10°C (усилена вегетация).

Снеговалежите в района на стопанството започват около 20.XI и се задържат до 20-30.III . Средният брой на дните със снежна покривка 80 – за ниските части на

стопанството и 120 дни за високите части. Средната дебелина снежната покривка е около 40-50см, но на по-високите части стига и до 80см.

Средногодишната облачност е 50 – 55%. За района с надморска височина до 1200м н.в. броят на облачните дни е над 80 дни, а за района с надморска височина над 1200 м броят е до 80 дена.

2.5 Почви

Според почвената карта на България в района на ДЛС „Мазалат” са разпространени следните видове почви: Аловиялни, Аловиялно ливадни, чернозем смолницаканелена горска, кафява горска тъмна, преходна и светла.

Най-голяма площ заемат канелените горски излужени-42,3%, слевани от кафяви горски преходни почви 35,7% и кафяви горски тъмни пови-15,1%.

Съществен морфологичен признак за опр. типа на месторастенето е дълбочината на почвата

Канелени горски излужени-заемат 42,3% от дървопроизводителната площ и се срещат и в трите горскорастителни подпояса в които попада стопанството.

Кафяви горски преходни почви заемат 35,7% от дървопроизводителната площ.

2.6 Растителност

Територията на ДЛС „Мазалат” обхваща голям диапазон от надморски височини

от 150 м н.в до 1450м н.в. В тези граници попадат два почса и пет подпояса.

Т-I-Долен равнинно-хълмист и хълмисто предпланински пояс на дъбовите гори(0-700мн.в)

Т-I-1-Подпояс на крайречните и лонгозни гори(0-700мн.в)

Т-I-2--Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори(0-500 м. н.в)

Т-I-3-Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори(500-700м н.в)

Т-II-Среден планински почс на горите от бук и иглолистни (700-2000м.н.в)

Т-II-1-Подпояс на нископланинските гори от горун, бук, ела (700-1200 м н.в)

Т-II-2- Подпояс на среднопланинските гори от, бук, ела, смър (1200-1700 м н.в)

2.7 Типове месторастения

Типът месторастене се разглежда, като основна таксономична единица, формирана под въздействието на климатичните, едафичните и хидрологичните условия. Типът месторастене се определя в горски площи с еднакъф лесорастителен ефект. Границите му се определят с относително еднаквите климатични, релефни и почвени условия. Тези екологични условия обуславят сравнителна еднородност в състава на дървостойте и тяхната продуктивност.

Тип местообитание е част от територия с близки климатични, орографски, почвени, фитоценологични, стопански и други условия, включващи един или няколко типа гора със сходна характеристика, които обезпечават нормалното развитие на дивеча през биологичните цикли от живота му.

3. Стопански класове

В Горскостопанския план са обособени съобразно биологичните особености на дървесните видове, производителността на насажденията, целта на производство и типовете месторастения, върху които растат 21 стопански класа. За горите със защитни и специални функции, приоритетни пред стопанските цели на производство са целите на стопанисване, свързани със специалното им предназначение.

ИГЛОЛИСТНИ:

Бял бор	- <i>Pinus silvestris</i> L.
Черен бор	- <i>Pinus nigricans</i> Host.
Дуглазка	- <i>Pseudotsuga douglasii</i>
Смърч	- <i>Picea excelsa</i> Bink.
Веймутов бор	- <i>Pinus strobus</i>
Ела	- <i>Abies alba</i> Mill.
Европейска лиственица	- <i>Larix europaea</i>
Атласки кедър	- <i>Cedrus atlantica</i>
Бяла мура	- <i>Pinus peuce</i>
Черна мура	- <i>Pinus heldreichii</i>
Деодарски кедър	- <i>Cedrus deodara</i>
Сребрист смърч	- <i>Picea pungens</i>

Широколистни:

Бук	- <i>Fagus silvatica</i> L.
Габър	- <i>Caprinus betulus</i> L.
Зимен дъб	- <i>Quercus sessiliflora</i> L.
Благун	- <i>Quercus conferta</i> Kit.
Цер	- <i>Quercus cerris</i>
Полски бряст	- <i>Ulmus campestris</i>
Планински ясен	- <i>Fraxinus excelsior</i> L.
Трепетлика	- <i>Populus tremula</i>
Явор	- <i>Acer pseudoplatanus</i> L.
Мъждрян	- <i>Fraxinus ornus</i> L.
Орех	- <i>Juglans regia</i>
Космат дъб	- <i>Quercus pubescens</i> Willd.
Келяв габър	- <i>Carpinus orientalis</i> Lam.
Брекина	- <i>Sorbus torminalis</i>
Воден габър	- <i>Ostria carpiniifolia</i> Scop.
Черна елша	- <i>Alnus glutinosa</i> Garth.
Сребролистна липа	- <i>Tilia argentea</i> Desf.
Клен	- <i>Acer campestre</i> L.
Дребнолистна липа	- <i>Tilia parvifolia</i> Ehrh.
Череша	- <i>Cerasus avium</i> Mench.
Шестил	- <i>Acer platanoides</i> L.
Бяла топола	- <i>Populus alba</i> L.
Бяла върба	- <i>Salix alba</i> L.
Летен дъб	- <i>Quercus robur</i>
Планински бряст	- <i>Ulmus montana</i>
Плачуца върба	- <i>Salix babylonica</i>
Джанка	- <i>Prunus cerasifera</i>
Обикновен кестен	- <i>Castanea sativa</i>
Круша	- <i>Pyrus comunis</i>
Едролистна липа	- <i>Tilia grandifolia</i>
Мекиш	- <i>Acer tataricum</i> L.
Източен чинар	- <i>Platanus orientalis</i> L.

Полски ясен
Черна топола
Киселица

широколистни:

Червен дъб
Бреза
Акация
Американски ясен
Евроамерикански тополи
Италиански тополи
Миризлива върба
Гледичия тришипа

Храсти:

Леска
Люляк
Глог
Дрян
Трънка
Драка
Ива
Чашкодрян
Бръшлян
Птиче грозде
Черен бъз
Шипка
Смрадлика
Малина
Къпина
Мечо грозде
Черна боровинка
Червена боровинка
Смрика
Хвойна
Бодливолистен джел
и други.

Тревни:

Планинска власатка
Острица
Еньовче
Ежова главица
Дебрянка
Заешки киселец
Заешка сянка
Здравец
Иглика
Камбанка
Жълт кантарион
Копитник
Коприва
Зъбник
Лазаркиня
Лудо биле
Лютиче
Женска папрат
Мащерка
Медуница

- *Fraxinus oxycarpa*
- *Populus nigra*
- *Malus silvestris*

- *Quercus rubra* L.
- *Betula alba* L.
- *Robina pseudoacacia*
- *Fraxinus americana*
- *Bachelieri, Regenerata, R-16 Robusta, Vernirubens*
- I-214
- *Elagnus angustifolia*
- *Gleditsia triacanthos*

- *Corylus avelana* L.
- *Syringa vulgaris* L.
- *Crataegus monogina* Yacq.
- *Cornus mas* L.
- *Prunus spinosa* L.
- *Paliurus aculeatus*
- *Salix caprea* L.
- *Evonimus europaea* L.
- *Hedera helix* L.
- *Ligustrum vulgare* L.
- *Sambucus nigra* L.
- *Rosa canina* L.
- *Rhus cotinus* L.
- *Rubus idaeus* L.
- *Rubus caesius* L.
- *Arctostaphilus uva - ursi* L.
- *Vaccinium myrtillus* L.
- *Vaccinium vitis idaea*
- *Juniperus communis* L.
- *Juniperus oxycedrus* L.
- *Ilex aquifolium*

- *Festuca montana* M.B.
- *Carex silvatica* Huds.
- *Galium silvaticum* L.
- *Dactylis glomerata* L.
- *Sanicula europaea* L.
- *Oxalis acetosella* L.
- *Asparagus tenuifolius* Lam.
- *Geranium silvaticum* L.
- *Primula officinalis* L, Hill.
- *Campanula ranunculoides* L.
- *Hypericum perforatum* L.
- *Asarum europaeum* L.
- *Urtica dioica* L.
- *Dentarium bulbifera* L.
- *Asperula odorata* L.
- *Atropa belladonna* L.
- *Ranunculus ficaria* L.
- *Athyrum filix - femina* Roth.
- *Thymus glabrescens* Willd.
- *Pulmunavis officinalis* L.

Миши уши	- <i>Hieracium cymosum</i> L.
Горска млечка	- <i>Euphorbia amygdaloides</i> L.
Мъжка папрат	- <i>Nephrodium filix - max</i> Rih.
Напръстник	- <i>Digitalis grandiflora</i> Mill.
Незабравка	- <i>Myosotis silvatica</i> Hofm.
Орлова папрат	- <i>Pteridium aquilinum</i> Kunh.
Овсига	- <i>Bromus ramosus</i> Huds.
Нокът	- <i>Lonicera efrusca</i> Sauti.
Горска острица	- <i>Carex silvatica</i> L.
Бял равнец	- <i>Achillea millefolium</i> .
Риган	- <i>Origanum vulgare</i> L.
Светлика	- <i>Lusula silvatica maxima</i> Huds.
Горска слабонога	- <i>Jmpatiens noli-tangere</i> L.
Горска теменуга	- <i>Viola silvestris</i> Lam.
Горска ягода	- <i>Fragaria vesca</i> L.
и други.	

4. СТРАНИЧНИ ПОЛЗВАНИЯ

4.1. ПАША

В ЛУП на ДГС “Павел Баня” от 2001 год. е изготвен проект за паша на домашни животни в горския фонд, според който средногодишно е била разрешена паша на животни върху 8260,0 ха, или 49,3% от площта на стопанството. На тази площ ежегодно са можели да пашуват 8260 бр.едър добитък, 41300 бр. дребен добитък, или комбинация от тях.

Общо в трите проекта за територията, стопанисвана в горскостопанско отношение от **ДЛС “Мазалат”**, са били изготвени проекти за пашата, според които ежегодно разрешени за паша са били 6103.3 ха или 46.2% от горската площ на ловното стопанство. На тази площ, съгласно възприетите нормативи, е било възможно пашуване на 5130 броя едър добитък, 24741 броя дребен добитък, включително и като комбинация от тях. На тази база са изготвяни ежегодни планове за паша по населени места.

Средногодишно през ревизионния период са пашували по 4500 броя едър и 18850 бр. дребен добитък. Пашата на по-малко животни е благоприятна за състоянието на гората и особено за опазване на естествения подраст.

4.2. ДОБИВ НА СЕНО И ЛИСТНИКОВ ФУРАЖ

По ЛУП на ДГС “Павел Баня” не е бил предвиден добив на сено и листников фураж, както и не са отчетени добити количества през десетилетието.

В Ловностопанския план на ДЛС “Мазалат” подробно са разгледани предвидените и добитите количества на сено от голи горски площи.

4.3. ДОБИВ НА БИЛКИ, ГЪБИ И ГОРСКИ ПЛОДОВЕ

За изминалото десетилетие не са били предвидени конкретни добиви.

Местното население е събирало горски плодове (гъби, шипки и др.), билки (стъбла и корени), липов цвят и други за което са заплащани съответните такси. През десетилетието са издадени разрешителни за добив на средно годишно 21,5 т билки, предимно липов цвят.

Таблица № 26
Разпределение на общата площ и запаса без клони
по групи гори и функции

Общо за стопанството

Ч к о Групи гори запас куб.м	И г л о л и с т н и			Ш и р о к о л и с т н и			В с и	
	обща площ ха	залесена ха	запас куб.м	обща площ ха	залесена ха	запас куб.м	обща площ ха	залесена ха
водоохранни 401695	1105.1	1041.1	264780	1267.4	1217.4	136915	2372.5	2258.5
противоероз. 266565	1120.9	1068.9	227270	463.7	429.2	39295	1584.6	1498.1
мелиоративни 645	5.5	0.4	95	3.9	3.9	550	9.4	4.3
други защитни -	-	-	-	-	-	-	-	-
ВСИЧКО ЗАЩИТНИ 668905	2231.5	2110.4	492145	1735.0	1650.5	176760	3966.5	3760.9
прир. забележ 935	-	-	-	6.7	5.7	935	6.7	5.7
заш. местн. 33650	17.1	15.6	7670	167.5	164.8	25980	184.6	180.4
заш. зони по ЗБР 2202205	3052.1	2835.8	675015	9651.0	9074.9	1527190	12703.1	11910.7
сем. бази, плант. 35725	0.3	0.3	5	114.9	114.9	35720	115.2	115.2
други -	-	-	-	-	-	-	-	-
Курортни гори 13900	13.7	13.7	4820	61.9	59.9	9080	75.6	73.6
изв. сел. паркове 7440	-	-	-	24.4	24.4	7440	24.4	24.4
ВСИЧКО СПЕЦИАЛНИ 2962760	5314.7	4975.8	1179655	11761.4	11095.1	1783105	17076.1	16070.9
СТОПАНСКИ 2415335	2207.9	2137.8	497505	10600.4	10258.1	1917830	12808.3	12395.9
ОБЩО 5378095	7522.6	7113.6	1677160	22361.8	21353.2	3700935	29884.4	28466.8
В т.ч. НАТУРА 2000 2217520	3052.1	2835.8	675015	9785.4	9206.3	1542505	12837.5	12042.1